

Térmászóka

„Én nem másztam fel rá sulis után, de a fiúk mindig, mi meg féltünk, hogy leesnek” – emlékszik vissza a padon ülő idős néni. A lakótelep különböző generációknak ad otthont, kisgyerekes családoknak, albérlő egyetemistáknak, idős embereknek egyaránt. Az épületek közt elterülő zöldfelületek családias, békés környezetet nyújtanak az ottlakóknak. Az gázfogadó a lakótelep szélén, két ház és a forgalmas Vörösvári út közötti kis zöldterületen található. A sétautak kikerülik a bokrokkal körbevett épületet, ezért a lakók nem igazán lépnek be erre a részre, annak ellenére, hogy a többi zöldterületet szívesen használják. Ahhoz, hogy az épület közösségi térként tudjon működni, nyitottabbá, megközelíthetőbbé tennénk a lakótelep irányából, a Vörösvári út felől viszont továbbra is rejtőzködő maradna. A helyi lakók titkos helyévé válhatna, hogy ne zavarja meg nagyobb forgalom a környék nyugaltságát. A lakótelepen sok időt töltő generációkat, a gyerekeket és a (rájuk vigyázó) időseket szeretnénk megszólítani. A meglévő erős atmoszférájú tér karakterét szeretnénk felerősíteni, a térbeli helyzeteket gazdagítani. Több lakó is a gázfogadóhoz azt az élményt kapcsolta, amikor iskolás korában felmásztak a tetejére. A gyermekek számára egyfajta játszóteret tervezünk az épület meglévő szerkezeteinek bevonásával, hogy fel lehessen rá mászni. A „csápok” alatti átmeneti teret a levegőzni vágyó idősek számára rossz időben is alkalmas találkozóhelynek látjuk, a már-már föld alatti belső tér pedig a gyerekek számára lehet izgalmas. A jelenleg additív módon szerveződő terek tulajdonságait megtartva, de köztük, így a generációk közt is kapcsolatot teremtve szeretnénk, ha az épület mint egység működne. Ahhoz, hogy a lakótelep peremén álló épület közösségi működésére felhívjuk a figyelmet, a lakótelep további részeire is elhelyeznénk a megújult épületre jellemző elemeket. Így azok a zöldterületek is használhatóbbá válnának, ahol az idősek szívesen levegőznek, viszont jelenleg csak néhány régi padra tudnak leülni.